

17 Ιουνίου, 1996

ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ,
ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Εφεσείων-Καθ' ου η Αίτηση,

v.

ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

*Εφεσιβλήτων-Αιτητών.**(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1608).*

*Δημοτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος Τμήματος —
Συστάσεις — Πρέπει να καλύπτουν όλους τους υποψηφίους —
Ποία η σημασία των συστάσεων.*

*Δημοτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αποτίμηση της αξίας — Εφαρ-
μογή της μεθόδου του "μέσου ζυγισμένου όρου" — Κρίθηκε αυθαίρετη.* 5

Η απόφαση του Δήμου Λευκωσίας για τον διορισμό του ενδια-
φερομένου μέρους στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού στην Υπη-
ρεσία του, ακυρώθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο λόγω του ότι 10
η Επιτροπή Προσωπικού:

1. Παρέλειψε να καλέσει εκ νέου τον Τμηματάρχη για να εκφέρει τις 15
απόψεις του κατά την επανεξέταση του θέματος προαγωγής στην
επίδικη θέση, ενόψει και της γνωμοδότησης του Νομικού Συμβού-
λου του Δήμου ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη όλη η σταδιοδρομία
των υποψηφίων. Επίσης λόγω του ότι οι συστάσεις εκάλυπταν μόν-
ο τους δύο επικρατέστερους από τους υποψηφίους και
2. Εφάρμοσε τη μέθοδο του "μέσου ζυγισμένου όρου" για να απο- 20
τιμήσει την αξία των υποψηφίων.

Οι εφεσειοντες ισχυρίστηκαν ότι η αιτιολογία της απόφασης 25
εσυμπληρώνετο από το προηγούμενο πρακτικό που ήταν ενώπιον
της Επιτροπής στο οποίο περιείχετο η σύσταση του Τμηματάρχη,
και επίσης ότι η μέθοδος που εφαρμόσθηκε δεν επηρέασε την κρίση

της Επιτροπής λόγω της υπεροχής των δύο επικρατέστερων υποψηφίων έναντι των υπολοίπων.

5 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

10 Οι συστάσεις αποτελούν πρωτογενές, ουσιώδες και αυτοτελές στοιχείο κρίσεως μείζονος σημασίας, που επιβάλλεται από τους Περί Δημοτικής Υπηρεσίας Κανονισμούς του Δήμου Λευκωσίας 1976. Ο περιορισμός της σύστασης σε μόνο 2 άτομα αποτελεί σφάλμα.

15 Η αριθμητική αποτίμηση με τη μέθοδο του "μέσου ζυγισμένου όρου" ήταν αυθαίρετη αφού δεν προβλέπεται από κανένα κανονισμό.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος των εφεσειόντων. Η πρωτόδικη απόφαση επικυρώνεται.

20 Per Cupram: Η προαγωγή θα ήταν άκυρη και για τον πρόσθετο λόγο της διαφορετικής σύνθεσης της Επιτροπής που επιλήφθηκε του θέματος.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

25 *Καψοσιδέρης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 170,*

Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1991) 3 Α.Α.Δ. 713.

30 *Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163,*

Nicolaou and Another v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 931.

Έφεση.

35

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κούρρης, Δ.) που δόθηκε στις 17 Ιουνίου, 1990 (προσφυγή αρ. 213/90), με την οποία ακυρώθηκε η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση του Γραμματειακού Λειτουργού.

40

Κ. Μιχαηλίδης, για τους Εφεσειόντες.

Π. Αγγελίδης, για τις Εφεσίβλητες.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Π. Αρτέμης.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Κατά το 1989 υπήρχε μία κενή θέση προαγωγής Γραμματειακού Λειτουργού στην Υπηρεσία του Δήμου Λευκωσίας, καθ' ου η αίτηση, και ο Δήμος άρχισε τη διαδικασία για την πλήρωσή της με σκοπό την προαγωγή μέλους του υφιστάμενου προσωπικού. Μεταξύ άλλων, υποψήφιοι ήταν και οι εφεσίβλητοι-αιτητές, καθώς και το ενδιαφερόμενο μέρος. Σε συνεδρία της ημερομηνίας 24.5.89 η Επιτροπή Προσωπικού εξέτασε το θέμα της πλήρωσης της θέσης και αφού έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα τελευταία δύο χρόνια έκρινε ότι οι επικρατέστεροι υποψήφιοι ήταν Μέλπω Γρηγορίου και ο Άριστος Αριστείδου (ενδιαφερόμενο μέρος). Ακολούθως η Επιτροπή, αφού άκουσε και τις συστάσεις του Τμηματάρχη αναφορικά με αυτούς τους δύο υποψηφίους, αποφάσισε να εισηγηθεί προς το Δημοτικό Συμβούλιο την προαγωγή της Μέλπως Γρηγορίου.

Επειδή υπήρχε αμφιβολία κατά πόσο έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα δύο τελευταία χρόνια οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, σε μεταγενέστερη συνεδρία της Επιτροπής Προσωπικού ημερ. 18.7.89, η Επιτροπή κάλεσε το νομικό σύμβουλο του Δήμου για να τη συμβουλευσει κατά πόσο κατά την αξιολόγηση υπαλλήλων του Δήμου για σκοπούς προαγωγών έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα τελευταία δύο ή περισσότερα χρόνια. Μετά τη γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου, ότι λαμβάνεται υπόψη η όλη καριέρα των υποψηφίων με περισσότερη έμφαση στις εκθέσεις των τελευταίων 4 - 5 χρόνων, το Δημοτικό συμβούλιο στις 11.10.89 "ανακάλεσε" την απόφαση για προαγωγή της Μέλπως Γρηγορίου κατόπιν εισήγησης της Επιτροπής Προσωπικού και παρέπεμψε ξανά το θέμα στην Επιτροπή για εξέταση εξ υπαρχής και υπέβαλε νέες εισηγήσεις.

Το θέμα επανεξετάστηκε από την Επιτροπή στις 24.11.89 και αφού λήφθηκαν υπόψη τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία και οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων τα τελευταία 7 χρόνια, με ιδιαίτερη έμφαση στα τελευταία 3, η Επιτροπή κατέληξε στο να συστήσει για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος. Στις 7.12.89 το Δημοτικό Συμβούλιο απεδέχθη τη σύσταση της Επιτροπής και προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού από 1.3.89 και κοινοποίησε στις αιτήσεις την απόφαση με επιστολή ημερ. 20.2.90.

Εναντίον της απόφασης αυτής οι αιτήτριες προσέφυγαν στο Δικαστήριο με βάση το άρθρο 146 του Συντάγματος.

5 Το πρωτόδικο Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση για δύο λόγους.

10 Ο πρώτος λόγος ήταν η παράλειψη της Επιτροπής Προσωπικού κατά την επανεξέταση του θέματος, να επανακαλέσει τον Τμηματάρχη για να εκφέρει εκ νέου τις απόψεις του, εν όψει και της γνωμοδότησης του νομικού συμβούλου ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη ολόκληρη η καριέρα των υποψηφίων και όχι μόνο τα τελευταία δύο χρόνια των εμπιστευτικών εκθέσεων. Περαιτέρω, οι συστάσεις θα έπρεπε να καλύπτουν όλους τους υποψηφίους και όχι μόνο τους δύο επικρατέστερους.

15 Ο δεύτερος λόγος ήταν ότι η Επιτροπή για να αποτιμήσει την αξία των υποψηφίων εφάρμοσε μέθοδο που δεν προνοείται από το νόμο, ούτε τους κανονισμούς, εκείνη του “μέσου ζυγισμένου όρου”, όπως την αποκαλεί η Επιτροπή.

20 Στην επιχειρηματολογία του ο συνήγορος των εφεσείδοντων υποστήριξε, ότι η σύσταση του Τμηματάρχη περιεχόταν στο προηγούμενο πρακτικό της Επιτροπής που ήταν ενώπιον της Επιτροπής και ως εκ τούτου εσυμπληρώνετο έτσι η αιτιολογία της απόφασης. Αναφορικά με το ότι ο Τμηματάρχης περιορίστηκε στο να αξιολογήσει μόνο τους δύο επικρατέστερους υποψηφίους, τούτο υποστήριξε δεν επηρέασε την τελική απόφαση, καθόσον οι δύο αυτοί υποψήφιοι υπερείχαν κατά πολύ σε αξία των υπολοίπων.

30 Όσον αφορά την αριθμητική αποτίμηση, ο συνήγορος των εφεσείδοντων υποστήριξε ότι ούτε τούτο επηρέασε την κρίση της Επιτροπής, γιατί, εν πάση περιπτώσει και χωρίς αυτό, το αποτέλεσμα της αξιολόγησης θα ήταν το ίδιο.

35 Έχουμε εξετάσει με μεγάλη προσοχή τόσο την επίδικη απόφαση όσο και την επιχειρηματολογία του συνήγορου των εφεσείδοντων και βρίσκουμε, ότι και οι δύο λόγοι ακύρωσης της απόφασης από το πρωτόδικο Δικαστήριο ευσταθούν.

40 Κρίνουμε ότι η σύσταση εσφαλμένα περιορίστηκε σε δύο άτομα (*Καψοσιδέρης ν. Δημοκρατία* (1995) 3 Α.Α.Δ. 170). Οι συστάσεις αποτελούν πρωτογενές, ουσιώδες και αυτοτελές στοιχείο κρίσεως, μείζονος σημασίας, (*Παπαϊωάννου και Άλλοι*

(Αρ.2) v. *Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 713), που επιβάλλεται από τους Κανονισμούς (δέστε 26(3) των Περί Δημοτικής Υπηρεσίας Κανονισμών του Δήμου Λευκωσίας 1976). Είναι περαιτέρω αμφίβολο αν ο Τμηματάρχης, αναφέροντας ότι βάσισε τις συστάσεις του στις εμπιστευτικές εκθέσεις εννοούσε εκείνες όλων των ετών και όχι μόνο των δύο τελευταίων. Περαιτέρω, θα μπορούσε κάποιος να επισημάνει ότι η σύσταση του Τμηματάρχη που λήφθηκε υπόψη, αν θεωρηθεί ότι κλίνει υπέρ ενός εκ των δύο επικρατέστερων υποψηφίων, τότε εκείνος ήταν η Μέλπω Γρηγορίου, η οποία τελικά δεν προήχθη.

Η αριθμητική αποτίμηση με τη μέθοδο του “μέσου ζυγισμένου όρου” ήταν αυθαίρετη καθόσο δεν προβλέπεται από κανένα κανονισμό. Η σημασία της δε μεγιστοποιείται, γιατί δεν γνωρίζουμε ποιά θα ήταν το αποτέλεσμα αν ελαμβάνοντο υπόψη οι εμπιστευτικές εκθέσεις όλων των ετών, ως ήταν η νομική συμβουλή την οποία έλαβε η Επιτροπή και όχι μόνο των 7 τελευταίων ετών.

Επειδή θα υπάρξει επανεξέταση του θέματος, θεωρούμε ορθό να επισημάνουμε το ακόλουθο γεγονός: κατά την τελευταία συνάντηση της Επιτροπής, στην οποία έγινε η σύσταση για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, λήφθηκαν υπόψη όλα τα ουσιώδη στοιχεία, μέσα στα οποία ήταν και η αξιολόγηση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις που διεξήχθησαν κατά την αρχική εξέταση του θέματος. Παρόλον ότι τούτο δεν εγείρεται ενώπιόν μας, εντούτοις θα θέλαμε να παρατηρήσουμε, ότι και το γεγονός αυτό θα οδηγούσε σε ακύρωση της πράξης, καθόσο στην τελευταία συνεδρία η σύνθεση της Επιτροπής ήταν διαφορετική από την πρώτη, γιατί σ’ αυτήν παρακάθησε και μέλος της Επιτροπής, το οποίο δεν είχε λάβει μέρος στις συνεντεύξεις. (*Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163; *Nicolaou and Another v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 931).

Κάτω από το φως των πιο πάνω ευρημάτων και συμπερασμάτων μας η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος των εφεσειόντων. Η πρωτόδικη απόφαση επικυρώνεται.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.